

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datirat z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 kront, za Ogrsko 3 kront 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane 2 kront 7 kront; za drugo inozemstvo se naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plati naprej. Posamezne leta se prodajajo po 12 v.

Uredništvo in upravljivo se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zaston, ali rokopise se ne vraca. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za $\frac{1}{2}$ strani K 40— za $\frac{1}{4}$ strani K 20— za $\frac{1}{8}$ strani K 10— za $\frac{1}{16}$ strani K 5— za $\frac{1}{32}$ strani K 2'50 za $\frac{1}{64}$ strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 39.

V Ptiju, v nedeljo dne 30. septembra 1917

XVIII. letnik

Cesarjev minister proti jugoslovanski državi.

skupno avstrijsko misel. — Za naše kronovine. — Proti goni sovražnikov.

Mi smo stali vedno na stališču ne razumljive Avstrije in vkljub vsemu sovražstvu naših nasprotnikov, vkljub vsej govorstvi, nebovpijoči gonji smo se tega stala pošteno ter nevstrašeno držali. Avstrija mora biti skupna, složna, edina, in zato morajo ostati tudi njeni fundamentalni, prekrasne kronovine, neraztrgani ter nerazrušeni. Avstrija nad vse, — to bilo in je naše stališče!

Kdor pa je čital v zadnjem času slovensko-prvaško časopisje, ta je moral skoraj izbiti vero v ljubljeno našo Avstrijo. To časopisje destikrat tako zloglašnih prvaških diteljev je ravno tako delalo, kakor da bi diktiralo Avstriji sramotničir, — kričalo ni proti Srbom in Rusom, arveč proti nam in Nemcem, — navduševalo se ni za zmago v pravičnem odporje domovine, marveč za tuje cilje, ki so naši sovražniki v inozemstvu skupno s begnimi našimi vlevezdajalcji povendarjali, — da ni to prvaško časopisje za na podlagi naših naših zmag uresničeni pošteni mir, arveč za „jugoslovansko državo“, jo zahtevajo vsi kravni sovražniki Avstrije! Sramota je obilna, ako je to prvaško gonjo opazoval, hvalisanje velezdaje, to hujskanje proti domovini, za katero slovenski in nemški vojni v neskončnih bojih svojo kri prelivajo. Najhujše pri tej nebovpijoči gonji je bilo stvo, da so hujščaki pri temu farizejsko zaviali, da so se delali za „patriote“, da krasnemu našemu cesarju Karlu „živio“ vali, medtem ko so mu hoteli iz veličastne gove krone bisere iztrgati... To je nas, ki smo in bodo za Avstrijo, delo, to nam je gnalo rdečico v obraz. Boditi proti Avstriji, ali ne bodi hinavec, ne vijaj, ne ruši temelje državi, ako si patot...

Kdor je za Avstrijo, za Avstrijo dočnosti, ta mora priznati, da imamo av. V službi angleških in ruskih, italijanskih srbskih interesov stoječi agenti pa nas radi tega seveda psujejo in proklinjajo. Nič škoduje! Avstrija nad vse! In doder bode s svojimi zvestimi zavezniki zmanjšita, toliko časa so grožnje njenih sovražnikov smešna igra.

Tako stoji stvar! Zdaj pa je potrdil naše ališče i prvi minister cesarja Karla. po našemu shodu, ki je sovražnikom tako dostrene zmešal, pustil nam je sam cesar zojaviti, da je naše mnenje prava avrijska misel. In zdaj je bil državni

zbor avstrijski zopet enkrat otvoren. V nastopnem govoru je izjavil cesarski ministarski predsednik, da mora ostati Avstrija nerazrušena, da se ne sme razdrobiti kronovine avstrijske, da se mora smatrati one „ideologe“, ki delujejo proti Avstriji, za ljudi, katerim se mora vpliv na državni razvoj odtegniti. V bivstvu ojstvo je grajal cesarjev minister te ljudi, zahteval notranje utrjenje države in zvestobo do naših istotako zvestih zaveznikov.

S tem je ideja „jugoslovanske“ države za enkrat pokopana. Upajmo, da se ne bode nikdar več pojavila. Kajti kakor cesarjev minister, želimo tudi mi, da mora priti domovina avstrijska iz te vojne ne slabješa, marveč močnejša, — starata in vedno mlada, mogočna Avstrija!

Svetovna vojska.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtega.

K.-B. Dunaj, 20. septembra. Uradno se danes razglasja:

Vzhodno bojišče. Pri Arboru v Bukovini napravili so Rusi po močni artiljerijski pripravi sunek. Naš ogenj razpršil je napadajoče čete in jih prisilil do vrnitve v njih izhodne jarke.

Italijansko bojišče. Neki proti Montu San Gabriele brez ognjene priprave zapričeti italijanski napad bil je v našem ognju vstavljen. Na Colbiconu poskusil je sovražnik po neki minski razstrelbi napasti, bil je pa že v pripravljeni postojanki učinkujče prijet. Število pri Caranu vjetih Italijanov se je povisalo na 11 oficirjev in 516 mož.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od četrtega.

K.-B. Berlin, 20. septembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji trajal je močni artiljerijski boj čez dan nezmanjšano naprej. Ognjeni sunki največje ljustoti ležali so menjajoče na posameznih oddelkih naše odporne cone. Nočni pretrgala povisano bojevno delovanje artiljerijskih množic. Ogromnemu bobenskemu ognju v ranem jutru sledili so močni angleški napadi na široki fronti. — Armada nemškega prestolonaslednika. Pred Verdunom napadli so Franci včeraj zjutraj in zvečer pri visochini 344 vzhodno od Samogneuxa, kjer so doživeli že dan popreje krvavi poraz, zopet brez vsacega uspeha. Sestrelili smo 20 sovražnih letal.

Vzhodno bojišče. V Bukovini napadli so Rusi zapadno od Arbore. Bili so z našim odpornim ognjem v njih jarke

nazaj prepodeni, iz katerih jih je skušal ogenj strojnih pušk nanovo naprej spraviti.

Prvi generalkvartirmožster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 21. septembra. Uradno se danes razglasja:

Neki italijanski napad proti naši Sief postojanki bil je od hrabre posadke z izborno pomočjo artiljerije v bližinskem boju odbit.

Šef generalštaba.

Tretja bitka v Flandriji.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 21. septembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Pod vodstvom generala Sixta. Armin boreče se čete 4. armade so prvi dan tretje bitke v Flandriji uspešno končale. Ako je kazal že ognjeni učinek zadnjih dni na veliko napenjanje moči Angležev, tvrla je vendar vporab in zbiranje dne 20. septembra od sovražnika vprabljenih bojnih sredstev na fronti okroglo 12 km največjo izmero. Za ogromnim valom najmočnejšega bobenskega ognja iz topov in minskih metalcev vseh kalibrov pričelo je zjutraj med Langemarckom in Hollebeke najmanje 9 angleških divizij, med njimi več francoskih, podpiranih od pancernih automobilov in metalcev plamen, z valom. Napad peljal je sovražnika po seminjajočemu boju do enega kilometra globoko v našo odporno cono. Proti Paschendaele in Gheluveltu prodrl je nasprotnik mestoma dalje naprej. Zapadno od Paschendaele potisnil ga je naš protinapad nazaj. Južno ceste Menin-Ypern ostal je del ozemlja v njegovi roki. V vseh drugih oddelkih bojišča bili so Angleži pod najtežjimi izgubami do poznega popoldneva v trdnih, junaških borbi naših čet v polje odprtih našega bojnega traka nazaj vrženi; preko tega zvečer nova v ogenj peljana ojačanja sovražnika niso zamogla več na ozemlju pridobiti. V bojni coni ležeče vasi so vse v naši lasti. Danes zjutraj Angleži boja doslej niso zopet pričeli. Kakor v prejšnjih bitkah v Flandriji so vodje in čete najvišje storile.

Prvi generalkvartirmožster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 22. septembra. Uradno se danes razglasja:

Južno-vzhodno bojišče. Zapadno od jezera Ohrida so avstro-ogrške in nemške čete močni francoski napad v težkem boju zavrnile.

Vzhodno bojišče. Pri avstro-ogrških četah nobeni posebni dogodki.

Šef generalštaba.